

[Justitsministeren]

Mere generelt kan jeg imidlertid oplyse, at det følger af bestemmelsen i retsplejelovens § 502, at fogedretten i visse tilfælde kan beslutte at udsætte tvangsfuldbyrdelsen af et krav, herunder tvangsfuldbyrdelsen af bestemmelser om forældremyndighed, jf. § 536. Fogedretten kan således bl.a. udsætte forretningen, hvis der foreligger særlige grunde hertil. Som eksempler på sådanne særlige grunde kan nævnes skyldnerens (rekvisiti) sygdom eller fravær.

Det forhold, at fogedretten beslutter at udsætte tvangsfuldbyrdelsen af et krav, medfører dog ikke, at kravet bortfalder. Er der eksempelvis tale om tvangsgennemførelse af en bestemmelse om forældremyndighed, medfører sagens udsættelse ikke, at den, der har barnet i sin varetægt, får forældremyndigheden over barnet.

Når hindringen for fogedforretningens gennemførelse bortfalder, vil bestemmelsen om forældremyndighed således kunne tvangsgennemføres af fogedretten i overensstemmelse med retsplejelovens regler herom.

Spm. nr. S 1068

Til *socialministeren* (1/7 93) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren kommentere påstandene om udlændinges fortrinsstilling i forhold til bistandsloven, specielt jackpot-effekten som omtalt i bl.a. dagbladet B.T. den 29. juni 1993, side 6, og den 30. juni 1993, side 18 og 22, samt oplyse, om danskere også kan få udbetalt ydelser fra §§ 37, 43 og 46 samtidig?«

Begrundelse

Oplysningerne om udlændinges fortrinsstilling har skabt en del omtale og røre, ligesom der sandsynligvis fremover vil være tendens til utilfredshed, hvis det forholder sig som beskrevet.

Ministerens har tidligere udtalt, at der ikke er forskel på udbetalingerne til danskere og udlændinge i samme situation, hvilket imidlertid ikke er det væsentlige. Det væsentlige er, om det som beskrevet bedre kan betale sig at gå ledig end at tage sig et arbejde.

Svar (8/7 93):

Socialministeren (Jytte Andersen, fg.):

Det kan oplyses, at udlændinge og herunder flygtninge får hjælp efter de samme regler som danskere. Det gælder betingelser og beløbsstørrelser for kontanthjælp efter bistandslovens § 37, hjælp til enkeltudgifter efter § 46 og hjælp til revalidering efter § 43.

Kontanthjælpen består af tre forskellige dele: et grundbeløb, et boligtillæg og (hvis man har forsørgelsespligt over for børn) et børnetillæg.

Grundbeløbet udgør fra den 1. juli 3.002 kr. pr. måned og det dobbelte for ægtepar. Når en person har modtaget hjælp i 9 sammenhængende måneder, nedsættes beløbet til 2.641 kr.

Boligtillægget skal dække de faktiske boligudgifter efter fradrag af boligsikring og er derfor ikke et fast beløb.

Børnetillægget er på 1.158 kr. pr. barn efter fradrag af eventuelt normalbidrag eller særligt børnetilskud.

Disse beløb, hvormed familiens samlede behov udmåles, kan ikke overstige grænsebeløbet på 5.723 kr. og (det dobbelte) 11.446 kr. for ægtepar. Hvis der er store boligudgifter og/eller flere børn og behovet derfor er højere end grænsebeløbet, kan hjælpen kun overstige de generelle grænsebeløb, hvis familiens hidtidige indtægter har været højere. Hvis det er tilfældet, er loftet for den udmålte hjælp 90 pct. af denne indtægt. Hjælpen efter § 37 er skattefri, men reducerer personfradraget.

Det vil normalt være sjældent, at flygtninge får hjælp, der overstiger det nævnte grænsebeløb, fordi de ikke som danskere har haft højere indtægter, før de modtager kontanthjælp.

Efter bistandslovens § 40 er det en betingelse for at få kontanthjælp, at ansøgeren og den eventuelle ægtefælle i tilstrækkelig grad har udnyttet deres arbejdsmuligheder eller taget imod tilbud om deltagelse i beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. En person kan således ikke vælge kontanthjælp frem for arbejde.

Bruttorevalideringsydelsen efter bistandslovens § 43, stk. 2, er en fast skattepligtig ydelse på samme niveau som dagpenge. Den ydes, når der er iværksat en revalidering i overensstemmelse med en forud fastlagt erhvervsplan. Ydelsen udgør 11.431 kr. månedlig. For personer under 23 år udgør den halvdelen af beløbet, medmindre der foreligger særlige forhold.

Man kan ikke kombinere sig til højere ydelser ved både at få hjælp efter § 37 og § 43. Hvis f.eks. den ene ægtefælle får bruttorevalide-